

Uitspraak op het beroep van

*** te *** (appellant)

tegen een besluit van

de Stichting voor Christelijk Voortgezet Onderwijs, zetelend te *** (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 13 maart 2008 heeft ir.K., rector van het van verweerster uitgaande Christelijk Lyceum ***, appellant medegedeeld, dat verweerster voornemens is om hem in het belang van de instelling te schorsen op grond van artikel 4.a.6, tweede lid, sub f, van de geldende CAO.

1.2 Appellant heeft bij brief van 2 april 2008 verweer gevoerd tegen dit voornemen.

1.3 Bij schrijven van 8 april 2008 heeft ir. K., voornoemd, appellant mededeling gedaan van het besluit van verweerster appellant met toepassing van artikel 4.a.6, tweede lid, sub f, van de geldende CAO te schorsen met ingang van 10 april 2008 in het belang van de instelling voor de duur van het overleg respectievelijk onderzoek, doch voor ten hoogste drie maanden.

1.4 Tegen dit besluit heeft appellant bij schrijven gedateerd 16 mei 2008, verzonden op 19 mei 2008, beroep bij de Commissie ingesteld. Bij brief van 29 mei 2008 heeft hij het beroep aangevuld.

1.5 Bij schrijven van 17 juni 2008 heeft verweerster een verweerschrift ingediend.

1.6 De Commissie heeft de zaak op 2 juli 2008 in een openbare zitting te 's-Gravenhage behandeld. Partijen hebben bij die gelegenheid hun standpunten nader uiteengezet, appellant in persoon en verweerster bij monde van mr. C.J. Verhaart, werkzaam bij de Besturenraad Protestants-Christelijk Onderwijs te Voorburg, alsmede ir.J., directeur van de sector brugklas/vmbo van het Christelijk Lyceum (hierna: de school) en P., als hoofd van de afdeling P&O in dienst van verweerster.

2. De feiten.

Bij de beoordeling van het beroep gaat de Commissie uit van de volgende, uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkende of door een der partijen gestelde en door de wederpartij niet weersproken, feiten.

2.1 Appellant is sinds 24 augustus 1998 in dienst van verweerster als leraar biologie.

2.2 Appellant stuurt tijdens de lessen meer leerlingen voor straf de klas uit dan andere leraren; deze situatie doet zich al geruime tijd voor. Toen het appellant niet gelukte zelf de problemen met het houden van orde op te lossen, heeft hij in 2007 aan zijn leidinggevende, mevrouw *V*, gevraagd om ondersteuning. Nadat het tot een vertrouwensbreuk tussen appellant en mevrouw *V* was gekomen omdat appellant zich bij zijn strafbeleid niet gesteund voelde door haar, heeft de leidinggevende van een andere sectie, de heer J., de begeleiding van appellant overgenomen. Op 2 oktober 2007 heeft een aantal leerlingen uit de examenklas van de theoretische leerweg van het vmbo een petitie aan mevrouw *V* aangeboden. Hierin hebben zij aangegeven, dat de lessen van appellant moeten veranderen en dat zij zich zorgen maken over hun examen. Deze petitie is op 5 oktober 2007 door de heer J. met appellant besproken. Appellant bevestigde in dit gesprek het lage rendement van zijn

lessen in die groep. Ook hij maakte zich zorgen over de situatie. Nadat in de daaropvolgende weken de toestand niet verbeterde, heeft de heer J. besloten dat appellant geen les meer mocht geven aan deze klas. Door ouders en leerlingen van andere klassen werden klachten ingediend ten aanzien van de gang van zaken in de lessen van appellant. In het voorjaar van 2008 heeft de schoolleiding leerlingenenquêtes gehouden onder klassen waarin appellant les gaf. In een op 4 maart 2008 gehouden gesprek tussen de heer J. en appellant, waar de enquêtes zijn besproken, heeft laatstgenoemde erkend, dat de slechte resultaten voor hem niet als een verrassing kwamen. Om appellant gelegenheid te geven het besprokene op zich te laten inwerken, is het gesprek op 11 maart 2008 voortgezet. Op 11 maart 2008 heeft de heer J. te kennen gegeven, dat de schoolleiding en het bestuur het, gezien de ernst, de duur en omvang van klachten van ouders en leerlingen, niet meer verantwoord achtten om met elkaar op dezelfde wijze verder te gaan. Om te voorkomen dat de spanningen verder zouden toenemen en de situatie zou escaleren, heeft verweerster vervolgens het voornemen kenbaar gemaakt om appellant te schorsen bij wijze van ordemaatregel ten einde gedurende de tijd van de schorsing in overleg tot een oplossing te komen van de ontstane situatie. Bij het thans bestreden besluit heeft verweerster een definitief besluit tot schorsing genomen.

2.3 Het na het bestreden besluit gehouden overleg heeft niet tot een oplossing in der minne geleid. Verweerster heeft inmiddels een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst bij de kantonrechter ingediend, welk verzoek op 22 juli 2008 ter zitting van de kantonrechter te Amersfoort zal worden behandeld.

3. Beoordeling van het geschil.

3.1 Het bestreden besluit strekt tot schorsing van appellant met ingang van 10 april 2008 op grond van artikel 4.a.6, tweede lid, sub f, van de verlengde CAO-VO 2006-2007 (hierna te noemen: de CAO).

3.2 Op grond van artikel 4.a.6, tweede lid, aanhef en onder f, van de CAO (voorzover hier van belang) kan de werkgever de werknemer schorsen in andere – dan in de onderdelen a tot en met e van dit artikellid genoemde – gevallen waarin het belang van de instelling dit vordert voor ten hoogste drie maanden.

Het opschrift van artikel 4.a.6 van de CAO luidt: “Schorsing als ordemaatregel”.

3.3 De Commissie stelt voorop, dat een schorsing als ordemaatregel geen punitieve sanctie is en dat deze geen diffamerend karakter draagt, zoals een schorsing als disciplinaire maatregel. Gelet op de door verweerster toegepaste bepaling van de CAO staat het belang van de instelling voorop.

3.4 Appellant stelt zich op het standpunt, dat hij door de leidinggevenden onvoldoende werd gesteund in conflicten met leerlingen. De verwijten, die hem worden gemaakt, zouden zijns inziens kunnen zijn voorkomen als hij niet openlijk door de schoolleiding zou zijn afgevallen en als leerlingen die een probleem met hem hadden, overeenkomstig de daaromtrent geldende afspraken naar hem zouden zijn terugverwezen, zodat hij de problemen eerst zelf met de leerlingen zou hebben kunnen proberen op te lossen. Naar zijn mening is niet aan die randvoorwaarde voldaan. Verweerster is juist van mening, dat door de schoolleiding steeds is getracht appellant begeleiding en ondersteuning te bieden. Als echter het aantal de klas uitgestuurde leerlingen zodanige vormen aanneemt dat niet meer van een verantwoorde lessituatie kan worden gesproken, moet in de visie van verweerster worden vastgesteld, dat die ondersteuning niet meer kan worden gegeven.

3.5 Gelet op de stukken en het ter zitting verhandelde staat naar het oordeel van de Commissie genoegzaam vast, dat er op het moment van het nemen van het bestreden besluit sprake was van problemen met ordehandhaving in klassen waarin appellant les gaf. Appellant heeft dat ook niet

ontkend. Partijen verschillen slechts van mening over de – diepere – oorzaak van die problemen en over de wijze van ondersteuning door de schoolleiding. Wat hier ook van zij, gelet op de geschetste situatie kan naar het oordeel van de Commissie niet worden staande gehouden, dat verweerster zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld, dat het belang van de school vorderde, dat appellant tijdelijk niet op de school aanwezig zou zijn zodat ruimte zou worden gecreëerd om te overleggen over de ontstane situatie en de toekomst. Dit betekent, dat verweerster het bestreden besluit niet zonder grond heeft genomen. Al hetgeen appellant overigens heeft aangevoerd, maakt dat niet anders. Deze grieven kunnen aan de orde komen in de procedure bij de kantonrechter naar aanleiding van het door verweerster ingediende verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst.

3.6 Gelet op het vorenstaande concludeert de Commissie, dat er geen gronden voor vernietiging van het bestreden besluit aanwezig zijn. Het beroep moet dan ook worden verworpen.

4. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep.

Aldus vastgesteld te 's-Gravenhage op 2 juli 2008 door mr. J.H. Grosheide, voorzitter, mr. W.M.G. Eekhof-de Vries, mr. Th. Geurts, mr. B.J. van der Net en mr. S.K. Welbedacht, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Pieffers, griffier, en getekend door de voorzitter en griffier voornoemd.